

Korach “Korah”

Numbers 16:1–18:32
1 Samuel 11:14–12:22
John 9–10

BLINDNESS OF A DIFFERENT SORT

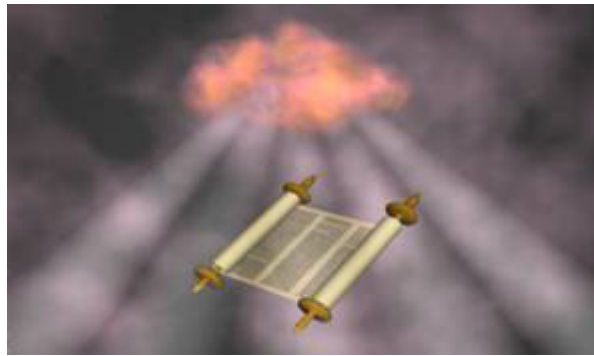
It is said that power corrupts and that absolute power corrupts absolutely. Of course there is an exception to every rule and Moses was this exception. Forty years on the backside of a desert tending sheep had taught Moses a lesson in humility and love for people he could never have learned in the palaces and schools of Egypt. Moses truly loved the people God had given him to shepherd. Moses understood that his job was a great gift, an honor that God had given him, and it was a gift that could be taken back. He never allowed the position to go to his head, nor did he ever see himself as worthy of the job he had been given. These qualities made the man Moses the perfect man for the job.

There were however many in the camp who were jealous of Moses and his relationship with the God of Israel. They did not like the fact that Moses was chosen instead of them. They thought they should have been the ones to be in charge of this people. Of course their motives for the position were deserts apart from the motives of Moses.

Korach and those who would side with him decided to join forces and overthrow Moses and Aharon. The words of their approach seemed so noble, but Moses saw through to their hearts. Korach and his followers were no doubt stunned at the reaction of Moses and Aharon to their approach. To see these men fall to their faces and begin to pray was not what Korach was expecting.

The rebellion in the hearts of Korach and his followers was to bring forth a blindness not even God would be able to heal though. It was a blindness not of their physical eyes, but rather a blindness of spiritual eyes. It was a blindness that could never lead to repentance, but could and would lead them to death. Their quest for power would in the end not only bring corruption, but it would be their end.

I believe that once again God is raising up leaders who will have the heart of Moses to lead God's people into the fullness of His promises. These leaders will not be the ones who think they should be leading. They will not be the ones comfortable with spotlights and big press. They will be people who have spent time in deserts learning how to love sheep in spite of sheep. They will have hearts to protect and defend the sheep even if it costs them their very lives. They will never be interested in building their

Korach “Korach”

Numeri 16:1–18:32
1 Samuel 11:14–12:22
Johannes 9–10

EEN ANDER SOORT BLINDHEID

Er wordt gezegd dat macht corrupteert en dat absolute macht absoluut corrupteert. Natuurlijk is er een uitzondering op elke regel en Mozes was deze uitzondering. Veertig jaar schapen hoeden in een uithoek van de woestijn had Mozes een les geleerd in nederigheid en liefde voor mensen, die hij in de paleizen en scholen in Egypte nooit had kunnen leren. Mozes hield werkelijk van het volk dat God hem gegeven had om te hoeden. Mozes begreep dat deze taak een groot geschenk was, een eer die God hem gegeven had, en dat het een geschenk was dat terug kon afgenomen worden. Hij liet nooit toe dat zijn positie hem naar het hoofd steeg, noch zag hij ooit zichzelf waardig voor de taak die hem gegeven was. Deze kwaliteiten maakten de man Mozes de perfecte man voor de job.

Er waren er echter velen in het kamp die jaloers waren op Mozes en diens relatie met de God van Israël. Het feit dat Mozes in hun plaats verkozen was, beviel hun niet. Zij dachten dat zij het waren die verantwoordelijk over het volk hoorden te zijn. Natuurlijk waren hun motieven voor de positie woestijnen verwijderd van de motieven van Mozes.

Korach en zij die zich aan zijn kant schaarden besloten hun krachten te bundelen en Mozes en Aäron omver te werpen. De woorden waarmee ze het benaderden leken zo nobel, maar Mozes zag er doorheen, in hun harten. Korach en zijn volgers waren zonder twijfel verbluft over de reactie van Mozes en Aäron op hun aanpak. Deze mannen op hun aangezicht zien vallen en beginnen met bidden was niet wat Korach verwachtte.

De opstandigheid in het hart van Korach en zijn volgers zou een blindheid veroorzaken die zelfs God niet kon helen. Het was geen blindheid van hun fysieke ogen, maar eerder een blindheid van hun geestelijke ogen. Het was een blindheid die nooit tot berouw kon leiden, maar die hen naar de dood kon en zou leiden. Hun zucht naar macht zou uiteindelijk niet alleen corruptie brengen, maar het zou hun einde betekenen.

Ik geloof dat God opnieuw leiders laat opstaan die het hart van Mozes zullen hebben om God's volk in de volheid van Zijn beloften te leiden. Deze leiders zullen niet degenen zijn die denken dat de leiding hen toekomt. Zij zullen niet degenen zijn die zich goed voelen in de spotlichten en met veel persaandacht. Het zullen dezen zijn die een tijd in de woestijnen hebben doorgebracht, die geleerd hebben van schapen te houden, ondanks de schapen. Zij zullen een hart hebben om de schapen te beschermen en te verdedigen, zelfs ten koste van hun eigen leven. Zij zullen nooit geïnteresseerd zijn in het bouwen van hun eigen koninkrijken,

own kingdoms, but will have an unwavering focus to build His Kingdom only.

As these leaders emerge, and I believe they are, there will be those who will seek to destroy them. It happened to Moses, it happened to Yeshua and it will happen again, as history repeats itself, by people who are too power driven to learn from history.

Our theme for this year of Torah study is, "You will perform like you train." In light of this theme, how about a few questions regarding submission and rebellion? Ask yourself how you are doing at submitting to Godly authority. Better yet, ask God to reveal to you times in the recent past that He has brought authority figures into your life. How does He think you did? On the other hand, how do you handle times when you are placed in authority? Do you tend to allow that power to go to your head, or does it cause you to spend much more time in prayer asking for His wisdom and guidance through a situation you know you are not qualified for? The honest answer to these questions is best done now, when life is relatively easy instead of when the answer may mean life or death.

Rebellion can take on many forms as it did with Korah or with the religious leaders during the time of Yeshua, but in the end it will always lead a person to the same destination, one of death. We must always be on guard for the traps rebellion sets on our journey through life. The traps can be so subtle and even at times make so much sense in our mortal way of thinking that we can find ourselves being pulled into the snare before we even know what has us in its grasp.

The greatest guard against rebellion is a trait Moses walked well. It is a trait that was the person of Yeshua. It is a trait called humility. Humility is maybe the most difficult of all qualities to achieve in life and it is by far the easiest to lose. It is a trait that when we find we have it we become proud of the fact we have achieved it and then the humility is gone due to our foolish pride.

How do we walk in rebellion? It is easy. Very easy. Simply submit to the nature of the fall. How do we walk in humility? There is no easy answer for this one, but for most of us humans there are some common sign posts along the way. It normally takes a few failures, a while on the backside of the desert with a few smelly sheep, some long nights looking up at the stars trying to understand our worth in the midst of the universe. And a deep sense that without the One who has created us and called us, we are nothing greater or more significant than a piece of dust floating in the great expanses of space.

Mike Clayton www.joinedtohashem.org

maar zij zullen zich onwankelbaar focussen op het bouwen van alleen Zijn Koninkrijk.

Als deze leiders opkomen, wat ik geloof al gebeurt, dan zullen er steeds zijn die hen proberen te vernietigen. Het gebeurde met Mozes, het gebeurde met Yeshua en het zal weer gebeuren, want de geschiedenis herhaalt zich, door mensen die te machtsbelust zijn om van de geschiedenis te leren.

Ons thema voor dit jaar van Thorastudie is: "je zal presteren zoals je geoefend bent" Wat denk je, in het licht van dit thema, van een paar vragen over onderwerping en rebellie? Vraag jezelf af waar je staat op het vlak van onderwerping aan Goddelijke autoriteit. Nog beter, vraag God je te onthullen hoeveel keer Hij in het nabije verleden gezaghebbende figuren in jouw leven bracht. Hoe denkt Hij dat je daarmee omging? Aan de andere kant, hoe ga je om met situaties waarbij jij in autoriteit geplaatst bent? Heb je de neiging om die autoriteit naar je hoofd te laten stijgen, of maakt het dat je meer tijd in gebed gaat doorbrengen, Hem vragend om wijsheid en leiding voor een situatie waarvan je weet dat je er niet voor gekwalificeerd bent? Je kan best nu het eerlijke antwoord op deze vragen geven, nu het leven nog relatief gemakkelijk is, in plaats van dan, wanneer het antwoord leven of dood kan betekenen.

Rebellie kan veel vormen aannemen zoals het deed bij Korach of bij de religieuze leiders ten tijden van Yeshua, maar tenslotte zal het de persoon altijd naar dezelfde bestemming leiden, die van dood. We moeten altijd op onze hoede zijn voor de vallen die rebellie op onze reis door het leven plaatst. Die vallen kunnen zo subtiel zijn en in onze sterfelijke denkwijze soms zo logisch lijken, dat we in de netten verstrikt zijn, voor we zelfs beseffen wat ons in zijn greep heeft.

De grootste voorzorgsmaatregel tegen rebellie zit in een karaktertrek die Mozes goed onder de knie had. Het is een eigenschap die de persoon van Yeshua was. Het is een eigenschap die nederigheid heet. Nederigheid is misschien de moeilijkste van alle kwaliteiten om in het leven naar te streven en het is veruit de gemakkelijkste om te verliezen. Het is een eigenschap die, zodra we denken dat we ze bezitten, ons trots maakt op het feit dat we het bereikt hebben en dan is de nederigheid verdwenen tengevolge van onze dwaze trots.

Hoe wandelen we in rebellie? Het is gemakkelijk. Zeer gemakkelijk. Geef gewoon toe aan de natuur van de zondeval. Hoe wandelen we in nederigheid? Hiervoor bestaat geen gemakkelijk antwoord, maar voor de meesten van ons mensen zijn er bepaalde gemeenschappelijke wegwijzers. Het heeft normaal een paar mislukkingen nodig, een tijdje met een paar stinkende schapen in een achterhoek van de woestijn, een paar lange nachten omhoog kijkend naar de sterren, probeerend onze waarde te midden van het universum te begrijpen. En een diepe overtuiging dat zonder de ENE die ons geschapen en geroepen heeft, we niets groter of van meer betekenis zijn dan een pluisje dat in de grote uitgestrektheid van de ruimte rondzweeft.

Ned.vert.S. Van Goethem